

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobce: **xxxxxx**
zastoupeného advokátem Mgr. Janem Uhlířem, se sídlem Pravá 594/11,
Praha 4

proti

žalovaným: 1) **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad štolou 936/3, Praha 7
2) **Krajské ředitelství policie Královédvorského kraje**, se sídlem Ulrichovo
náměstí 810/4, Hradec Králové

žaloba na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správních orgánů

takto:

- I. Žaloba vůči prvnímu žalovanému se zamítá.
- II. Žaloba vůči druhému žalovanému se zamítá.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

[1] Žalobce napadl postup policie dne 6. 10. 2018 v 18:13, kdy na základě výzvy vydal Elektrocentrálu Atlas Copco v areálu rekreačního střediska Pařez, katastrální území Záměstí, a domáhal se určení toho, že tato výzva byla nezákonná.

[2] V žalobě uvedl, že mu nebylo sděleno žádné obvinění z přestupku, jediný dokument, který mu byl předán, byl úřední záznam o vydání věci, z něhož není rovněž patrné, o jaký přestupek by se mělo jednat. Uvedl, že hodnota elektrocentrály přesahuje částku xxxx Kč, ta mu byla vrácena Správou Chráněné krajinné oblasti Český ráj dne 22. 10. 2018. Poukazuje na ust. § 34 odst. 1 písm. a) zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „*zákon o policii*“), a na ust. § 48 odst. 2 a 3 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále také jen „*zákon o přestupcích*“), kdy hodnota vydané věci přesahuje částku xxxx Kč, ačkoliv maximální možná výše pokuty je nižší, a že policii sdělil, že věc nemůže vydat, neboť mu nepatří.

[3] První žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil a navrhoval její zamítnutí, poukazoval na to, že vydání věci je možné naříditi držiteli, nikoliv pouze vlastníkově věci, že policista jedná na místě samém a pro vyhodnocení situace nemusí mít tolik informací, jako při jiném postupu.

[4] Druhý žalovaný namítal, že není pasivně legitimován, neboť policie v daném případě jednala jako ozbrojený sbor.

[5] Při ústním jednání, které se konalo v nepřítomnosti řádně obeslaného žalobce, účastníci na svých procesních postojích setrvali.

[6] Z předloženého správního spisu je patrné, že shora uvedeného dne došlo k vydání věci, že dne 6. 10. 2018 v 17:35 Správa Chráněné krajinné oblasti Český ráj – strážce přírody - vydala rozhodnutí, jímž pozastavila fyzické osobě (odlišné od účastníků řízení) rušivou činnost – pořádání technoparty ve volné krajině podle ust. § 81 odst. 8 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „*zákon o ochraně přírody*“), rozhodnutím Agentury ochrany přírody a krajiny ze dne 17. 10. 2018, čj. SR/1781/LI/2018-2/171, bylo toto rozhodnutí potvrzeno. Z úředního záznamu policie ze dne 7. 10. 2018 pak je patrné, že byla vyslána dne 6. 10. 2018 hlídka na místo v rekreačním středisku Pařez z důvodu konání nepovolené technoparty, kdy v 17:35 bylo rozhodnuto o přerušení technoparty, a byla zabavena elektrocentrála, čemuž odpovídá další úřední záznam policie ze dne 6. 10. 2018. Rozhodnutím ze dne 8. 11. 2018 bylo se žalobcem a další osobou zahájeno přestupkové řízení za porušení ust. § 87 odst. 3 písm. n) zákona o ochraně přírody.

[7] Městský soud v Praze přezkoumal postup státu jako zásah, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu, neboť se žalobce domáhá prohlášení nezákonnosti zásahu, který se stal (ust. § 87 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „*s.ř.s.*“), a o důvodnosti podané žaloby uvažil takto.

[8] Nejprve k druhému žalovanému soud uvádí, že ten není ve věci pasivně legitimován, neboť policie zjevně v daném případě zasahovala jako ozbrojený sbor, proto je pasivně legitimován prvý žalovaný, který je dále v textu označován obecně pouze jako žalovaný. Z tohoto důvodu soud proti druhému žalovanému zamítl druhým výrokiem rozsudku jako proti osobě, které hmotné právo nesvědčí být žalovaným.

[9] Podle ust. § 34 odst. 1 písm. a) zákona o policii: „*Policista je oprávněn vyzvat osobu k vydání věci, lze mít za to, že v řízení o přestupku může být uloženo její propadnutí anebo může být zabráná, ...*“.

[10] Podle ust. § 48 odst. 2 a 3 zákona o přestupcích: „*Propadnutí věci lze uložit pouze tehdy, jde-li o věc náležející pachateli. (3) Propadnutí věci nelze uložit, je-li hodnota věci v nápadném nepoměru k povaze přestupku. Vyžaduje-li to bezpečnost osob nebo majetku nebo jiný obdobný obecný zájem, k hodnotě věci se nepřiblíží.*“.

[11] Podle ust. § 87 odst. 4 písm. c) zákona o ochraně přírody: „*Za přestupek lze uložit pokutu do 100 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 3.*“.

[12] V daném případě soud uvádí, že policista je oprávněn vyzvat kohokoliv, kdo má věc v držbě, aby ji vydal. Není tak nutné zjišťování, zda tato osoba je vlastníkem věci, či nikoliv, neboť nic takového ust. § 34 odst. 1 zákona o policii nestanoví. V praxi by taková úprava byla nemožná, neboť výzva k vydání věci je typicky neodkladným úkonem policie, kdy není možné zjišťovat vlastnictví věci. Podstatným znakem k uplatnění této výzvy k vydání věci je tak faktická držba věci, výzva tak směřuje vůči osobě, která tuto držbu v danou chvíli vykonává. Otázky oprávněnosti faktické držby či vlastnického práva pak mohou být řešeny v dalších právních řízeních, nikoliv však v okamžiku vydání této výzvy.

[13] Ani v další části žalobní argumentace soud s žalobcem nesouhlasí. V tomto případě sice v příslušném záznamu o vydání věci není uveden přestupek, kterého se měl žalobce dopustit, to však podle názoru soudu není nutnou náležitostí příslušného záznamu, pokud příslušné přestupkové řízení v přiměřeném čase následuje, jako se stalo i v tomto případě (s žalobcem a další osobou bylo zahájeno dne 8. 11. 2018 přestupkové řízení za porušení ust. § 87 odst. 3 písm. n) zákona o ochraně přírody). Popis přestupkového jednání (skutku či právní kvalifikace) tak není součástí úředního záznamu o vydání věci. V dané věci pak soud uvádí, že žalobce si musel být vědom toho, že k nějakému deliktnímu jednání v daném místě a čase došlo, neboť rozhodnutím strážce přírody byla technoparty pozastavena a na místě k vynucení tohoto rozhodnutí zasahovala policie.

[14] Pokud žalobce namítá, že hodnota vydané věci nesmí být v nepoměru k možnému trestu, pak soud v takto obecné rovině s takovým závěrem souhlasí, neboť plyne ze shora uvedených zákonných ustanovení. Nicméně v daném případě je nutné přihlídnout k povaze prováděného úkonu, kdy na místě samém není možné, aby příslušný policista měl detailní povědomost o hodnotě vydávané věci, když její hodnota není a nemůže být policistovi běžně známa (na rozdíl třeba od vydávaného automobilu při silniční kontrole). Při realizaci tohoto faktického úkonu tak nelze klást na policistu nároky v tom smyslu, aby detailně znal cenu této věci. Při postupu policie bylo na místě samém zřejmé, že se žalobce mohl dopustit přestupku, který je z hlediska přestupkové odpovědnosti sankcionován vyšší sankcí (v podstatě nejvyšší sankcí v tomto souboru přestupků podle ust. § 87 zákona o ochraně přírody). Soud tak dospěl k závěru, že v postupu podle ust. § 34 odst. 1 písm. a) zákona o policii v daném případě cena věci

nepřevýšila možnou sankci za uložený přestupek natolik výrazně, aby vydání takové výzvy na místě samém policii neumožnila.

[15] V dané věci tak soud uzavírá, že podanou žalobu nepovažuje za důvodnou a proto ji zamítl (ust. § 87 odst. 3 s.ř.s.).

[16] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalovanému státu tyto nevznikly, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 21. května 2020

JUDr. Ladislav Hejtmánek, v.r.
předseda senátu